

Nemzet Sportolója sérült hallással, ép lélekkel

Weltner Györgyné Ivánkay Mária az ismeretlenségről, a fogyatékoságról, az autózatésról és arról, miért küzd sorstársaiért

2004. májusa óta tizenketten mondhatják magukat a Nemzet Sportolójának, közülük egyvalakit országos népszerűség helyett csak igen szűk körben ismertek: Weltner Györgyné Ivánkay Mária. Sok helyen a nevéért, másutt az eredményosorát hibázzák el még most is az asztaliteniszben nyolcszoros siketlimpiai bajnoknőnek, felkerülését a legendák listájára sorstársai is vegyes érzelmeikkel fogadták. Ő maga szintén nehezen fogalmazta meg, milyen érzés az ép sporthéroszok közé hallássérültként bekerülni, igaz, rutinja sincs a válaszadásban, hiszen eddig érdemben senki sem kérdezte.

S P O R T P O L I T I K A

DEÁK ZSIGMOND

Nem lehet egészen leírni a nevéket: Albert Flórián, Balczó András, Bíróné Keleti Ágnes, Gyarmati Dezső, Hammer László dr., Kulcsár Győző, Polyák Imre, Portisch Lajos, Puskás Ferenc, Székely Éva, Weltner Györgyné Ivánkay Mária, Zsvitzky Gyula. Ők tizenketten tavaly május óta a Nemzet Sportolói. A kihirdetéssel párhuzamosan azonnal megindult a vita, ki érdemelte meg jobban a piedesztálra emelést, s ki kevésbé, de ez maximum tizenegy helyet érintett. A tizenkettőre fogyatékos sportoló került, s itt nem az érdemek súlyozása, hanem maga a tény okozhatott véleménykülönbséget. Amiben viszont majd mindenki egyformán biztosított, az a tudatlanság: ki is az a Weltner Györgyné Ivánkay Mária?

Nem volt könnyű megtalálni őt. A Nemzeti Sport hivatal szinte semmit, a Siketek Sportszövetsége ideiglenesen kikapcsolt telefonszámot tudott prezentálni, majd azt az információ, hogy a hölgy hónapokig külföldön tartózkodik. Végül a ro-

Weltner Györgyné Ivánkay Mária a legeredményesebb magyar siket asztaliteniszező

FOTÓ: ÉBERLING ANDRÁS

gondok ellenére meleg családi környezetben nőttünk fel, mi testvérek mindent együtt csináltunk, összetartottunk. Sportolni is egymás hatására kezdtünk el." Még hozzá 1949-ben, az úszás és a röplabda után egy Weltner György nevű fiatal ember csábította az asztaliteniszezőkhöz. A csábítás olyan jól sikerült, hogy a két siket fiatal 1956-ban összeházasodott. A férj volt az edző, az asszony a versenyző, s az együttműködés bevált: dőlni kezdték a siketlimpiai érmek. „Az első, 1957-es győzelmem volt a leginkább emlékezetes, szinte reszketve versenyeztem Milánóban, annyira izgultam, de aztán belendültem a játékba. Malmóban 1973-ban családi dobogó volt, négy magyar lány

colása. „Siketlimpiát már 1924 óta rendeznek, de járadékot csak az kap, aki 1984 óta érte el a sikereit, mert a törvény szerint az akkori paralimpiától számítanak az eredmények. Ez diszkrimináció!”

A Nemzet Sportolójának kiválasztásánál, mivel hatvan év az alsó korhatár, viszont csak az idősebbek

jöhettek szóba. A 12 helyre összesen 55 pályázat érkezett, ebből 6 fogyatékos. „Felhívtak, hogy én lettem az egyik Nemzet Sportolója, de semmit sem tudtak rólam a miniszteri-umban. A többiek közül csak Székely Évát ismertem, ő ült mellettem. Egyébként most sem sokan tudják, hogy ki vagyok, a szomszédom is meglepődött. A siketek vegyes érzelmeikkel fogadták a döntést, sokan azt gondolták, most már nem harcolok a járadékunkért. Pedig annál inkább harcolok tovább!”

A 71 éves Ivánkay Mária nem csak az érdekképviseletben aktív, például máig autót vezet. „En voltam az első siket az országban, aki jogosítványt kapott, kísérleti nyitónak használták. Viszont soron kívül adtak egy Trabantot, a testvéreimmel együtt gyűjtöttük össze rá a pénzt. En tanítottam mindenkit vezetni, minden szempontban autózó versenyt szervezek siketeknek.”

Arról, hogy fogyatékosként került az ép sportlegendák közé, így beszélt: „Így döntött a kormány, s ezt el kell fogadni. Harmincegy évig dolgoztam, harmícháromig sportoltam, s a végeredmény jó lett, bár ezt nem tudhattam előre.”

KORMÁNYDÖNTÉS AZ UTÓDLÁSRÓL. A Nemzet Sportolójának elhunytá eseten – ellentétben a Nemzet Színeisével, akik maguk választják meg az utódot – az illetékes sportszervezetek javasolnak utódot, a döntés a kormány jogköré. Az nincs jogszabályilag meghatározva, hogy fogyatékos fogyatékosat kövessen, vagy éppen labdarúgót labdarúgó. Az életjáradék a sportról szóló 2004. évi I. törvény szerint bruttó 500 ezer, nettó 263 ezer forint. Volt szó róla, hogy a színesekhez hasonlóan nettó félmillió legyen a sportolók pénzé is, de egyelőre nem történt változás.